

Waterdicht

OP 26 JULI 1952 NOTEERT NESCIO in zijn natuurdagboek een deel van een vers uit de bundel «Wolfijzers en schietgeweren» (1942) van de Vlaamse auteur Richard Minne. Het vers luidt:

*De zee is idioot:
Wat water, een boot;
en even later:
Een boot en wat water.*

*De zee is idioot:
de boot in het water
en even later
het water in de boot.*

[Uit: Nescio: Natuurdagboek; Nijgh & Van Ditmar, Amsterdam, 1996.]

Nescio's Natuurdagboek is zeer goed te lezen als een manifest tegen overal oprukkend stadsgewoel waardoor nergens en nimmer meer rust is te vinden. "God zegene de verantwoordelijke autoriteiten. Als het kan een beetje hardhandig", schreef Nescio als boegbeeld van de strijd om natuur en cultuurhistorische waarden.

Rust is tegenwoordig inderdaad ver te zoeken. Was vroeger de zondag een rustdag, tegenwoordig dient er te worden gefunshopt. Tot een paar jaar geleden hoefden Amsterdammers slechts op Koninginnedag de stad te ontvluchten. Thans gaan ze ieder weekend de stad uit: de rest van het land trekt dan de stad in.

Dit is misschien een probleem voor de Amsterdammers maar niet voor de rest van Nederland; die komt immers funshopen. Het heeft al helemaal niets met water te maken en voordat we helemaal afdwalen moet ik nog een 'brug' zien te slaan naar een dichtbundel die onlangs is verschenen...

"Water lijkt niet zeldzaam in de Nederlandse poëzie. De Zee, de Zee klotst voort in eindeloze deining. Ik ging naar Bommel om de brug te zien. 't Is triestig dat het regent in den herfst. O land van mest en mist, van vuile, koude regen. Dat zijn nog maar beginregels. Van je ras ras ras, rijdt de koning door de plas.

[...]

De Nederlandse dichtkunst is ten nauwste verbonden met het water. Dichters mogen zich naar buiten toe volgelingen wanen van een sterker vocht, water blijft een onvermijdelijke en dankbare bron van inspiratie. Waar het land vol van is, daar is zijn dichter vol van." Uit de zojuist verschenen bloemlezing «Water» blijkt het. Het voorwoord, waaruit ik hierboven citeerde, is van Gerrit Komrij. De bundel «Water» bevat 59 Nederlandstalige gedichten. Het volgende is van Jan Hanlo [uit: Verzamelde Gedichten; Van Oorschot, Amsterdam, 1999]:

*Regen regen
Allerwegen
Rechte stralen
Water water
Langs de muren
Langs de palen
Vallen vallen
Langs de bomen
Natte auto's
Gaan en komen
Loodrecht op de
Druppelzegen
Overal is
Regen regen*

[Water: een bloemlezing van Nederlandstalige gedichten; RVU educatieve omroep, Hilversum, ISBN 90-803625-3-0, f 20,00]

Van de 'druppelzegen' tot de 'eindloze zee' heeft de anthologie een kringloop van water in woorden gevangen.

MvdV